

20 p. 10/11

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Secretariaat: Buitenrustplein 21, Voorburg, Tel. 728315

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Zondaggroep I
15 October 1961

Goedenmorgen vrienden.

Er is zo de laatste tijd nogal eens wat gesproken over de toekomstige tijden en wat erbij hoort. Bij het nakijken van die dingen- ik interesseer me nogal voor de historie en wat erbij hoort- kwam ik tot een eigenaardige conclusie.

Zeer waarschijnlijk zal de situatie die optreedt, cosmisch gezien, dus niet wat de zon en de planeten betreft, in de komende 40, 50 jaar ongeveer gelijk zijn aan datgene wat men bedoelt in Genesis, wanneer men zegt: "En de Geest Gods zweeft over de wateren." Een zeer typisch iets.

De Geest Gods, de bezielende kracht, maar ook een bewustzijn, een vormend bewustzijn, over de wateren; dat zou er op wijzen dat de oceanen b.v. dus een zeer sterke invloed ondergaan. Ik ben ook zo vrij geweest om na te gaan of misschien- het wordt op aarde zo hier en daar verkondigd- dit in verband zou kunnen worden gebracht met de zondvloed, het zondvloedverhaal, maar dat blijkt niet het geval te zijn. Er is niet te verwachten dat er dus vanuit die luchttekenen, vanuit Aquarius, een directe beïnvloeding met overstroming en wat erbij behoort van hele continenten plaats zou vinden. Ik ben mij af gaan vragen wat dan? Ik hoop dat het u interesseert hoor, en toen ben ik tot deze conclusie gekomen:

Zoals eens bij de vorming van de wereld de atmosfeer zeer dicht was en praktisch al bevatte wat tegenwoordig oceaan is, wat ondertussen al in de ruimte verdampt is, zo is op het ogenblik de atmosfeer op een punt, waarin wij wisseling kunnen verwachten. O, wees niet bang hoor, u krijgt geen last van benauwdheid. Het is niet dat plotseling de atmosfeer weggehaald wordt of condenseert of iets, maar de wateren indertijd waren uiteindelijk de toenmalige atmosfeer voor de wereld.

In de plaats daarvan treedt de lucht en klaarblijkelijk betreft dit vooral de troposfeer en een bepaald deel van de stratosfeer. We kunnen hierin n.l. bepaalde tekenen zien, bepaalde werkingen.

Nu ben ik mij af gaan vragen: Maar die Geest Gods, hoe moet ik die nu verder interpreteren? Ik kwam na enig onderzoek en te rade gaan bij een zeer oude en andere cyclus van leven tot de conclusie, dat die Geest Gods o.m. kan worden verstaan in een vorm van radiatie, maar bewuste radiatie. Zoiets als een straling of een magnetisch veld of een stuk electriciteit dat zelfstandig denken heeft.

Heel duidelijk blijkt uit al wat je nagaat, dat dit: "De Geest Gods zweefde over de wateren," niet alleen maar een mooie uitdrukking is. Hoe ze eraan zijn gekomen in die tijd, ik heb er een vermoeden van, maar zeker weet ik het niet. Het staat echter wel vast dat, wat er toegebeurd is niet vernietigend maar vormend was. Dat is punt 1. Dat is in ieder geval al prettig.

In de tweede plaats dat een invloed van buiten in de toenmalige atmosfeer de scheiding veroorzaakte a.h.w. tussen water en land. Dus vóór die tijd was er nog niet van een definitieve scheiding sprake, een periode dat er misschien hier en daar wat moerassige banken waren en wat onderaardse, beter gezegd onderzeese vulkanen, maar op het ogenblik, dat die Geest Gods over de wateren zweeft, is er klaarblijkelijk sprake van een zeer grote vulkanische activiteit met als gevolg het ontstaan van de tegenwoordige landschollen.

Je kunt er zo je eigen denkbeeld over maken. Als u echter aanneemt, zoals ik doe, dat dit alles, zij het van buiten af, bewust is geschied, ten tweede, dat dit alles van buitenaf bewust geschiedde om een bepaald leven mogelijk te maken, uiteindelijk de vorming van de mens, dan kun je wel eens nagaan voor jezelf wat eraan vast zit. Dan zou een gelijksoortig optreden van omstandigheden, zo'n herhaling, een zeer belangrijke wijziging moeten betekenen van al hetgeen op het ogenblik op aarde bestaat.

Nu, dit klopt heel aardig met wat anderen uit de sterren en de tendenzen aflezen. Ik ben er nu niet helemaal gelukkig mee hoor, dat zal ik er meteen bij zeggen, want ik moest ook nog proberen uit te vinden welke soort verandering. Ik ben zo vrij geweest om in de geschiedenis der aarde, het optreden van Aquarius na te gaan als heerser. Natuurlijk is dit volgens de strikte Bijbelse tijdrekening niet mogelijk, maar in de geschiedenis van de wereld wel. Ik kwam daarop tot een verbluffende ontdekking.

Aquarius heeft zijn invloed in soortgelijke vormen doen kennen bij het ontstaan van het eerste meercellig leven in de wateren. We vinden daarna Aquarius' invloed bijna even sterk terug op het ogenblik dat de eerste vertibraten ontstaan. Nog later vinden we hem terug bij de grote vorming van het begin van het menselijk ras, de Lemuren en nu vinden we hem weer terug. Alle genoemde fasen zijn grote veranderingen, die weliswaar zich geleidelijk afspelen, maar waar plotseling een nieuw type in versterkte mate tevoorschijn treedt. Dit nieuwe type, deze nieuwe vorm van leven, is in staat om een hogere vorm van bewustzijn te dragen; er vormt zich in de wereld een aanpassing aan dit nieuwe bewustzijn en de elementen zelve schijnen onmiddellijk te reageren op deze behoefte tot zich aanpassen.

Ja, ik ben die zondvloed ook nagegaan. Weet u waar de zondvloed legende ten slotte vanaf stamt? Dat zult u niet willen geloven: Van de eerste grote ramp van Atlantis, 80.000 jaar geleden. Wat daar toen gebeurd is heeft n.l. de allereerste legende van ondergang van een wereld doen ontstaan op aarde en latere gebeurtenissen, dus het invangen van de maan en zo, hebben daar meer details bijgevoegd. Het beeld van de overstroming werd plaatselijk aangepast aan daar optredende grote overstromingsrampen, maar de bron van de zondvloedlegende ligt daar.

Ook weer typisch, dat geschiedde dus onder het teken van de Schutter, de Boogschutter, zoals b.v. de z.g. draken periode, de periode dat de mens dus met de laatste Sauriërs gelijk op aarde leefde en van daaruit zijn drakenlegende enz. vormt, merkwaardig genoeg ligt aan het einde van Scorpio. Maar goed, ik wil hiet niet alleen wetenswaardigheden vertellen. Ze hebben gezegd: "Kom Francois, je moet een beetje wijding ook geven."

Kijk eens, logische conclusies zijn natuurlijk moeilijk te trekken op dit terrein, dat is te begrijpen. Maar je kunt je toch wel een beeld vormen van een totale tendens, in de betekenis: Wat in het verleden was, moet een aanleiding zijn voor wat in het heden mogelijk is.

Dan zie ik in de eerste plaats hier wel een grote verandering dus van stoffelijke mogelijkheden ontstaan. Het zou niet alleen de ruime mens, dus de cosmonauten enz, kunnen veroorzaken, ofschoon

waarschijnlijk ook dat erbij betrokken is. Maar we moeten wel verwachten een psychische en in sommige delen ook fysieke verandering van de mens.

Nu is elk optreden van Aquarius in deze zin gepaard gegaan met een verandering plus stijging van bewustzijn. En nu denk ik maar: Wanneer het bewustzijn van de mens moet gaan werken in een verhoogd tempo, zijn er op het ogenblik nu niet van die grote veranderingen mogelijk of noodzakelijk. Maar indien wij de mens alleen maar zouden kunnen brengen dat hij het niet bewust gebruikt areaal van zijn hersenen bewust gaat gebruiken, dan heeft hij het vijf- tot tienvoudige van zijn huidige mogelijkheden, omdat hij bijna tweederde van zijn hersenen op het ogenblik niet bewust gebruiken kan.

Een bewust gebruik daarvan zou betekenen een vermeerdering van tenminste tweehonderd procent aan intellect en vermogen. Beheersing zou zich ook voort moeten zetten in het zenuwstelsel. Daarbij rijst de vraag of er zich nieuwe lichamelijke processen voordoen. Ik ben geneigd om dat te bevestigen.

Nu kom ik tot een heel vreemde conclusie, u moet 't me niet kwalijk nemen. Er is geconstateerd, dat bij elk optreden een verschijnsel, dat oorspronkelijk ziekelijk leek en een ziekteverschijnsel heette, werd omgezet in niet slechts een normaal, maar een vormend en verrijkend principe.

Toen alleen nog eencellige wezens op aarde leefden, toen zeiden ze allemaal: "Moet je die arme zien," wanneer er twee cellen niet meer van elkaar gescheiden werden. Maar toen er eenmaal meercellige wezens ontstonden, waren zij een hogere trap van leven. Toen in de Lemurische periode het half-waterdier, dat toen het bewustzijn droeg, voorganger van de menselijke ontwikkeling, (overigens ook ten dele van de apengeneratie) dus begon voor het eerst meer op het land te leven en primitief te bouwen zoals de bevers doen, toen hebben waarschijnlijk de andere Lemuren, als ze zover konden denken, hun hoofden geschud en gezegd: "Arme waanzinnigen, arme zieken," Zo kunt u zeggen dat een organische afwijking de oorzaak was voor het ontstaan van de eerste vertibraten nietwaar, de eerste ruggegraat bezitters en vermoedelijk hebben de andere weekdieren en molusken het hoofd geschud en gezegd: "Moet je die arme nu eens zien met die verkalking in zijn lijf, dat is toch dodelijk."

Ik heb daar mijn gedachten over laten gaan. Per slot van rekening, wanneer het in 't verleden zo is, zou het in het heden zo kunnen zijn en dan ben ik nagegaan wat de meest voorkomende verschijnselen zijn in deze tijd. Het vreemde is, dat wij aan de hand van het ontstaan van z.g. carcinoom of kanker in het lichaam allerhand onaangename verschijnselen krijgen. Maar daarnaast staat, dat datzelfde optreden van carcinoom gedurende een bepaalde periode de eigen activiteit, besluitvaardigheid en 't intellect van de mens schijnen te bevorderen en dat terwijl dus de carcinoom zich langzaam ontwikkelt.

Pas wanneer een veelvoudige uitzaaïing plaats vindt valt dat weg, krijgen we daarvoor in de plaats de direct kenbare ziekteverschijnselen. Nu vraag ik mij alleen maar af of deze terugkeer naar de oer cel, mits op de juiste wijze gebruikt en ingekapseld, misschien niet een nieuw orgaan zou kunnen betekenen? We hebben n.l. in de oudheid die verschijnselen ook gezien, zij het met andere varianten. Er zijn er velen van u die zich waarschijnlijk niet realiseren dat er een tijd is geweest, dat de bijnier-werking een vergiftiging was en niet zoals tegenwoordig een normale stimulans, waardoor de mogelijkheden van het bewustzijn en van het lichaam aanmerkelijk vergroot worden. Ik meen, dat al durf ik niet zeker te beweren dat het een vorm van, laten we zeggen, de huidig gevreesde kanker is, die zo dadelijk bij gaat dragen tot deze nieuwe vorm, we er toch wel op moeten rekenen dat een soortgelijk verschijnsel aansprakelijk zal zijn voor het ontstaan van de

nieuwe kwaliteiten en eigenschappen, stoffelijk, die wij vanuit de geestelijke tendenzen ook verwachten. En nu houd ik er altijd van om zoveel mogelijk bronnen na te gaan.

Ik vraag me b.v. af, waarom de nieuwe wereldleraar op 't ogenblik aan de ene kant zo achter de schermen blijft en aan de andere kant met veel ontstellende verklaringen aan komt dragen. Ontstellend vanuit het standpunt van de hedendaagse mens. Ik kan natuurlijk moeilijk naar hem toe gaan en zeggen: "Mag ik U even een interview afnemen?" Als fatsoenlijke geest doe je dat niet, nietwaar; in de eerste plaats is het een hoge ome en in de tweede plaats is hij druk bezig, dat zou niet beleefd zijn. Maar je kunt observeren, je kunt luisteren en nu heb ik dus gezocht met een speciaal doel voor ogen. Let wel, ik heb dus een hele hoop dingen voorbij laten gaan, maar mij viel op dat ook hij spreekt over de vrijwording van de mens en daarbij klaarblijkelijk aanwijzingen geeft in de richting van verandering van lichamelijke condities en toestanden zowel als van morele, etische en geestelijke principes. Hij stelt b.v.: "Want wij bereiden de weg voor voor hen, die zullen gaan in vrijheid." En die vrijheid kun je op zijn menselijkst interpreteren en dan betekent het zo ongeveer de macht om te doen en te laten wat je wilt. Maar klaarblijkelijk is vrijheid voor hem iets anders, want als hij spreekt -dat is hoofdzakelijk tot een kleinere groep- over het einddoel a.h.w. van dit proces, dan spreekt hij over vrijheid als een bewust leven in schoonheid. En schoonheid, of zo u wilt lichtende openbaring- hetgeen ongeveer op hetzelfde neer komt in deze terminologie- is, dat weten we allemaal, de kern van het goddelijk principe, d.w.z. dat behoort in de drie-eenheid van geopenbaarde machten thuis. Toen ik dat hoorde werd ik daar natuurlijk weer erg nieuwsgierig naar en ik ben dus verder gaan luisteren, Ik zal het maar samen vatten, want anders wordt het zo omslachtig.

Een leven in schoonheid waarin de vrijheid klaarblijkelijk bestaat in het naar eigen wens en instelling beleven, niet alleen van de stoffelijke wereld, de daarin levende geestelijke zowel als stoffelijke invloeden en vormen, maar daarnaast een contact met andere sferen en werelden." Nu, ja, toen zei ik natuurlijk meteen: "Ho eens even, leven in contact met een soort vrije keuze, met willekeurige sferen en werelden, dat is iets wat we tegenwoordig alleen langs een innerlijke weg zien bereiken bij de mens, een esoterische weg dus, en waarbij alleen maar een zeer beperkt contact met het goddelijke wordt bereikt. Wanneer ik stel, dat ik dit naar willekeur kan doen en daar komt toch een deel van zijn verklaring op neer, dan moet dat tevens inhouden dat ik de begaafdheid heb om elke sfeer voor mijzelf reëel te maken. Dat betekent heel wat. Dat kan in de huidige menselijke verhoudingen niet, daar zijn we het wel allemaal over een hoop ik.

Het is dus logisch dat de leer van de nieuwe Meester een poging is tot vernieuwing, dat hij principiën als vrijheid, een zekere mate van ongebondenheid a.h.w. op de voorgrond brengt. Maar het is een voorbereiding en wij horen in zijn uitspraken steeds weer iets doorschermeren dat mij weleens herinnert o.m. aan Johannes de Doper: "Ik ben de stem eens roepende in de woestijn: opent en maakt vrij de weg voor Hem die gaat komen." Ja, ik heb zo'n idee dat de nieuwe Wereldmeester iets dergelijks aan het doen is, dat ook hij een weg aan het voorbereiden is voor een kracht die gaat komen en laten we ook niet vergeten dat ook dit verschijnsel meerdere malen is voorgekomen, vreemd genoeg o.m. gedurende de invloed van Gemini, van Pisces, Vissen, enfin, dat weet u, maar daarnaast ook in het teken van de Leeuw, en in het teken, niet te vergeten, een zeer belangrijke, van de Steenbok. Elke keer weer was er een leraar, een Meester, een profeet; er was een vernieuwing. Deze vernieuwing betekende de voorbereiding voor een nieuwe tijd, een nieuwe weg, een nieuwe periode. Degenen die optreden als Meester of leraar zijn niet altijd als zodanig kenbaar voor hun

omgeving, maar wat zij voorbereiden is dus klaarblijkelijk een directe revolutie die zowel het geestelijk leven, het mentaal leven, als zelfs het stoffelijk leven van de mens betreft.

Ja, daar ben je nu niet zo direct mee klaar, hè? Per slot van rekening jullie zitten op het ogenblik met de opruiming van de restanten van een oude tijd en dat zullen jullie ook nog wel moeten volhouden voorlopig. Je kunt dat niet allemaal zo ineens opzij zetten. Maar die vernieuwing is klaarblijkelijk aan de gang.

Het optreden van de wereldleraar, zijn verklaringen zeggen mij dit. Nu wil ik jullie niet te lang bezig houden, want er komt nog een andere spreker en ik wil niet egoïstisch zijn. Ik zal dus proberen te vertellen wat er naar mijn idee gaat gebeuren.

De veranderingen die plaats vinden, zullen plaats moeten vinden in een betrekkelijk korte periode van maximaal 100 tot 150 jaar. Daarna krijgen wij te maken met een gelijdelijke ontwikkeling. Het is logisch dat we die kleine veranderingen reeds in de komende dagen kenbaar gaan verwachten. Ze zouden voor veel mensen gepaard kunnen gaan, naar mijn idee, met organische afwijkingen. Ik neem dus aan dat in de komende tijd de gezondheid van vele mensen wat wankeler is dan normaal. We weten ook dat gelijktijdig het bewustzijn wordt gestimuleerd.

Zo'n periode geeft ons te zien: de poging van vele bewustere en hogere geesten om in te grijpen, te helpen en te incarneren op aarde. Dat is ten dele gebeurd en mag in de komende tijd verder worden verwacht. Het aantal verlichte en hogere geesten in menselijke lichamen zal dus toenemen. De verandering van mentale instelling, het ontstaan van nieuwe gewoonten, instincten en capaciteiten ^{kan} ook verwacht worden en volgens mij zou dit wel in de eerste plaats moeten liggen op het terrein van het nu nog occulte of para-normale.

Die krachten zouden zich moeten gaan ontwikkelen en vaak door stoffelijke situaties die nu nog als afwijkingen of ziekten worden beschouwd, aanmerkelijk worden bevorderd. Verandering van stoffelijke vormen of mutatie mag eveneens verwacht worden. Gezien het feit dat het menselijk lichaam, althans voorlopig, aan alle technische behoeften zoals menselijke behoeften, redelijk is aangepast, zouden deze mutaties hoofdzakelijk moeten liggen in de werking van de hersenen, de werking van het zenuwstelsel en mogelijkerwijze ook in de ademhaling.

Een sterke verandering verwacht ik verder in de beheersing en het gebruik van de aura. Het is zeer wel mogelijk dat de mens hierdoor onafhankelijker wordt eigenlijk van de aarde zelf en grotere mogelijkheden krijgt om desnoods te leviteren. Op het ogenblik, nietwaar, neemt u de trein, dan zegt u: "Ik ga even naar New-York om te ontbijten, dus ik leviteer wel even," Misschien een beetje spottend, maar onmogelijk is dit zeker niet want al het gekende is voor de geest bereikbaar. De aura als instrument en-mits gesloten, omhulsel van het lichaam, zou het m.i. best in staat zijn om dat lichaam erheen te brengen en eventueel dat lichaam ook in een toestand te brengen, waarbij alleen die delen ervan fungeren en werken, die nodig zijn voor een bewust contact met de geest en stoffelijk volledig kan worden terug gevonden.

Ik geloof dan ook, dat de huidige tijd die we misschien een tijd van rechtspraak zouden kunnen noemen, die een tijd is van een zekere hardheid, betrekkelijk snel zal worden gevolgd door een periode van zachtheid, van schoonheid, van innerlijk beleven.

Ik ben ervan overtuigd dat deze overgang wel met strijd en z.g. ziekteverschijnselen gepaard zal gaan, maar reken erop dat de oude toestand die ik uit Genesis aanhaalde "En de Geest Gods zweefde over de wateren" ook hier werkelijk is. De Geest Gods is aanwezig. De Geest Gods is de kracht waarin men zich geborgen kan weten, waarop men zich kan beroepen en waaruit men in steeds sterkere mate alle tekorten kan compenseren.

Zo, dat is nu van mijn kant een kleine beschouwing. We zijn op het ogenblik met een kleine groep. Kom, ik klets er eens een keertje wat

over. Nu moet je er eens goed over nadenken, want als dat allemaal- en ik heb het historisch onderzocht, dus het is allemaal zeer redelijk, zeer aanvaardbaar en zeer waarschijnlijk- wanneer dat allemaal werkelijkheid wordt, dan zijn jullie verduveld gelukkige mensen, want als je eenmaal in een nieuwe wereld staat dan is het weer een gewone wereld. Maar de mens die in de poort tussen twee werelden mag staan, die vergelijken kan het oude en het nieuwe en van beide, zij het misschien niet een volledig, maar dan toch een redelijk beeld kan meenenemen, die is wel erg bevoorrecht, omdat hij begint te beseffen hoe de groei van het ik in de schepping en hoe elke vorige vorm a.h.w. omhuld wordt door de volgende hogere vorm. Het laatste snap je natuurlijk niet, denk **daar maar** eens over na.

In een concept van het tijdloze wordt het kleinste binnen het grootste bevat. Elke vorm die ontstaat is groter en omsluit al wat daar vóór is. "Het begin is het punt in onszelf," zegt de esotericus in India, "en de begrenzing van mijn wezen is het einde der dingen, het ogenblik waarop de nacht begint en het ik terugkeert tot zijn schepper en zichzelf."

Nu, daarmee vrienden, wens ik u allen een prettige Zondag toe. Ik hoop dat ik geen nachtmerries maar eerder een blijde verwachting en glimlach heb mogen veroorzaken. Het woord is aan de volgende spreker.

:--:

Goedenmorgen vrienden.

Hetgeen u zöeven heeft mogen horen werd eigenlijk met opzet een beetje in kleine kring gebracht, want het is eerder stof tot overweging, meditatie eigenlijk, dan een zuiver wetenschappelijke verhandeling. Het is n.l. niet mogelijk om voor de mens aanvaardbaar alle punten en alle feiten op te sommen. Wanneer echter onze vriend spreekt over de uiterlijke veranderingen en innerlijke processen die daarmee gepaard gaan, zo zij 't mij vergund om iets te zeggen over de mens zelf en daarbij ook de mens juist, die nu leeft in de periode van overgang.

Wanneer wij onszelf beschouwen als wezens die staan op het vlak der schepping, vlak van ons bewustzijn en benaderd worden door de tijd, dan dringt zich het vergelijk op van bomen staande in een of andere vlakke, die benaderd worden door de wind.

In het oosten heb je het keren van de winden, de tijd van de moesson. Dan is de hemel lange tijd drukkend en zwaar; er zijn nogal eens kleine onweers- en regenbuien. Plotseling breekt het grote geweld los. Al wat zich vast houdt aan de oude gewende vorm gaat ten onder. Daar kunnen we niets aan doen, het is een gewoon verschijnsel.

De mensen in deze dagen, die zich vast willen houden aan het oude begrip, aan de oude leer, aan de ouden kennis, aan hun oude voorstellingen omtrent mensen en wereld en belangrijkheid, zullen in de komende tijd wel gekrenkt en geknakt en gebroken moeten worden door de steeds toenemende intensiteit van de tijdswerking. Daar is niet aan te ontkomen. De geest die tot nog toe zich in de droogte van het materialisme heeft laten dragen en sluimeren door het stoffelijk belang, kan kiezen. Zij kan opgaan in de nieuwe vreugdigheid, in het nieuwe leven, in het pulseren en bersten a.h.w. van de sappen in de bomen. Zij kan zich ontplooiën tot een nieuw beleven en een nieuw bewustzijn of ook, zij gaat ten onder en er ontstaat verrotting.

Het is niet zo gemakkelijk om je aan te passen misschien. U hebt in uw hoofd gegraveerd de oude regels van wat behoort en wat niet behoort. U heeft in uzelve een opvatting gebouwd van recht en rechtvaardigheid, die niet berust op een werkelijkheid, maar op de dromen of behoeften van mensen. U hebt in uzelf een beeld gebouwd van God en u hebt dat beeld gemaakt, niet alleen als een innerlijk beleven, maar als een omschrijving van uw eigen wereld en hetgeen u daarin werkelijk zou verlangen.

Oude dingen, die in de afgelopen tijd zeker pasten, dingen die zich langzaam ontwikkeld hebben uit het mystieke van ongeveer 2500 jaar v. Chr. via de periode van Jezus zelf en het Christendom tot heden. Nu moet je dat ineens opzij zetten. Ineens moet je ontkennen dat die vasthield en dat die gebondenheid en al die dingen bestaan. Je kunt je niet meer vastklampen aan het vaste principe. Je kunt alleen nog maar leven in het nieuwe leven, in het nieuwe weten.

Recht is datgene wat op dit ogenblik recht is, niet wat gisteren recht was of morgen zou zijn. Schoonheid is niet meer een vorm of een omlijning of zelfs maar een stoffelijke beleving. Het is alleen een innerlijke echo gepaard aan je bestaan. Kracht is niet meer macht en geweld, het is eerder het zacht opvellen van een onweerstaanbaar weten, een kennen, een vermogen in je ik en ook dat wijzigt zich van dag tot dag.

Te leven in een wereld zonder vaste en materiële maatstaven moet voor de mens van heden erg moeilijk zijn, maar dat is de eis die u gesteld zal worden. Wanneer u vandaag vasthoudt aan één bepaald concept, dan zult u morgen door datzelfde concept gebroken worden. Wanneer u vandaag begint om vaststaande eisen te stellen aan de medemens, dan zult u ontdekken dat het morgen verkeerd is. Een steeds groter adaptabiliteit, een steeds groter aanpassingsvermogen is vereist.

Dit aanpassingsvermogen moet niet in de eerste plaats liggen in de stof maar in de geest. Degeen die innerlijk die aanpassing heeft bereikt, die voelt opeens aan hoe onbelangrijk eigenlijk een hele hoop van zijn ideeën en ook van de gebeurtenissen rond hem zijn. Wanneer u, om een voorbeeld te geven, in uzelve een harmonie weet te krijgen met onverschillig welke tendens, dan zal die tendens voor u gunstig zijn, ze zal rechtvaardigheid brengen, schoonheid, licht, kracht, weten, wijsheid.

Maar op het ogenblik dat u niet in harmonie bent, dat u zich daartegen verzet, al is het maar door een geprikkeldheid, of door een ontkenning, dan zal dezelfde kracht voor u worden onrecht, verlies van kracht, van vermogens, daadloosheid, gebondenheid, gevangenschap, duister, haat. Het verschil tussen positief en negatief is in deze dagen zeer gering. Het is als de scherpe lijn aan een dun geslepen mes en het mes verplaatst zich bovendien nog. Je kunt niet precies meer zeggen waar ergens een niemandsland ligt waarin je dan wel veilig jezelf kunt bewegen.

Wat je doet in deze dagen is of goed of slecht omdat het op het ogenblik dat het gebeurt, gezien de instelling waarmee het gebeurt, gezien de beleving die men eruit puurt, goed of slecht is. Dit betekent voor een hele hoop mensen verder dat een geestelijke opbouw die ze tot nog toe hebben gekend teloor gaat. Zij kunnen niet meer rekenen op de vaste wetten. Ze hebben altijd gerekend dat een bepaalde stand van de sterren A betekent en een andere stand B. Nu blijkt dit althans voor hen persoonlijk innerlijk en voor een groot aantal mensen eveneens niet meer juist te zijn.

Ze hebben altijd gemeend dat iets wat in de lucht wordt gegooid neer moet vallen. Nu blijkt dat dat niet altijd meer waar is. Ik neem opzettelijk twee wetten, de één astrologisch, de ander natuurkundig, waarvan men aanneemt dat ze wel eeuwig zullen zijn.

Dit is de tijd waarin wetten en omstandigheden steeds meer variëren. Dit is de tijd waarin steeds de grotere wijzigingen ontstaan, de tijd waarin de vastheid teloor gaat. Om dit innerlijk te kunnen verwerken moet je volgens mij uitgaan van een zo groot mogelijke naastenliefde en een zo groot mogelijke verdraagzaamheid. Die naastenliefde moet je niet uitbreiden tot de mens als een vergoelijkend helpen van armen of gebrekkigen alleen. Je moet het zien als een beleven van anderen, als een saamhorigheid, die door niets gebroken, door niets ook sterker bevestigd kan worden, een feit.

Verdraagzaamheid niet zien als een over je laten lopen en nu alles

maar laten gaan, Gods water over Gods akker, maar als een bewust erkennen van hetgeen juist en onjuist is volgens u en op dit moment, maar een gelijktijdig verdragen van het onjuiste zolang daarmee niet onmiddellijke en cosmische rechten volgens uw eigen begrip worden aangetast voor u of anderen. Het is een tijd om het materieële eigenlijk een beetje opzij te zetten. Het draagt dan zichzelf wel, het helpt zelfs wel en u zult ontdekken dat u in vele opzichten materieël bevoordéeld wordt op het ogenblik dat u het materiële niet meer in de eerste plaats nastreeft.

Materie wordt tot een uitdrukkingsmiddel, zij is niet meer de levensmaterie zelf. De geest werkt, de geest leeft, de geest schept.

"Ben ik aansprakelijk voor mijn naaste?" zo zal men zich afvragen en het antwoord is: "Ja, ge zijt aansprakelijk voor uw naaste, omdat ge met uw naaste gebonden zijt door een gezamenlijk concept, een gezamenlijk geloof, een gezamenlijk weten misschien." Al wat met u ook maar enigszins harmonie en contact heeft valt onder uw aansprakelijkheid en uw verantwoordelijkheid. Een zo groot mogelijke gelijkheid tussen u en uw naaste, binnen het eigen ik geconcipeerd, beseft en zo mogelijk verwerkt, is het beste voor deze tijd, want wie zó leeft wordt gedragen door de veranderingen in de wereld, door de krachten van het goddelijke en de krachten van de geest waarmee hij harmonisch is.

Degeen echter die probeert vanuit eigen standpunt alleen te oordelen en als zijn naaste slechts diegeen wil beschouwen die zich aan hem onderwerpt, zal blijken geen naasten te bezitten en zelf in een put van eenzaamheid achter te blijven. De begrippen van schoonheid waarover gesproken werd zullen zich eveneens wijzigen. Schoonheid zal niet meer worden bepaald door vorm en kleur en lijn of zelfs door begrip. Schoonheid wordt bepaald door sentiment, door aanvoelen, door gevoelsbeleving, door het overspringen van die ene geestelijke vonk waarin je plotseling jezelf herkent.

De weg van de geest naar de bewustwording kon tot op heden beschreven worden als een tocht van poort naar poort, van inwijding tot inwijding. In deze dagen is zelfs dit niet meer waar, omdat men gelijktijdig meerdere wegen schijnt te kunnen gaan; omdat men gelijktijdig geestelijk en stoffelijk verschillende richtingen in kan slaan naast elkander, elk van deze natuurlijk uw zorg gevend, uw begrip en uw werk en in al deze richtingen zal men gelijkelijk kunnen slagen.

De inwijding van heden is niet het gaan van de ziel door poort na poort, maar kan betekenen het binnen treden door 4, 5, 6, 7 poorten gelijktijdig en een gelijktijdig ondergaan van vernieuwing op al deze terreinen. Het is of de volgorde is weggefallen, de volgorde waarin een lange tijd mens en geest hebben gestreefd. Zo lijkt mij soms eigen sfeer een andere sfeer dan waarin ik normaler wijze actief ben, en tot eenheid ben geworden. Het lijkt mij soms of zelfs uw mensenwereld die ik dien, versmolten is met mijn sfeer die toch oorspronkelijk een veel hogere genoemd werd. En toch ken ik alle dingen van mijn sfeer, maar daarnaast ken ik alle dingen van uw wereld. Zo is het ook voor u, ofschoon ge het nog niet geheel kunt beseffen.

Uw innerlijke werkingen, uw innerlijke weg zal zich door het schijnbaar chaotische van die veelheid blijken te ontwikkelen tot een alomvattende weg. Een weg die de geest, de ziel, gelijktijdig omvat en niet slechts vanuit de ziel, geest en stof benadert, of vanuit de stof geest en ziel, maar alle drie gelijktijdig doet delen in een nieuwe beleving, in een nieuwe bewustwording, u makend tot een nieuwe entiteit. Zij, die dit niet kunnen aanvaarden, die de oude rechte weg a.h.w. nog steeds willen handhaven, zullen overspoeld worden, want hun doel wijzigt zich; vandaag menen ze doel A te benaderen en morgen zien ze B voor zich opdoemen en verwerpen het, inplaats van het te aanvaarden. Zo zullen zij eraan ten onder kunnen gaan althans een lange tijd terug moeten treden in duister en overpeinzing tot zij de aanpassing hebben gevonden.

Dit is de tijd van eenwording, de tijd van eenwording van alle doel, van alle krachten, van alle wezen, de geestelijke eenwording, de harmonie.

Nu wordt bepaald of men de eenheid innerlijk aanvaardt dan wel verwerpt en voor mens en geest wordt daardoor bepaald of wij in de vernieuwing van deze tijden door het ingrijpen van een grootmacht, een groot gedeelte van het goddelijke bewust zullen mogen beseffen, dan wel een lange tijd als mensen in duistere hollen zullen moeten leven, afgesloten van zon en licht, gekerkerd en geketend door ons eigen verwerpen van een nieuwe werkelijkheid.

Wij hebben de mogelijkheid tot bewustwording en bewustzijn te rijzen, op onvoorstelbaar snelle en goede wijze. Deze dagen zijn vol van mogelijkheden op elk terrein, mogelijkheden die goed zijn en die gunstig zijn. Mogelijkheden die zich uitbreiden op elk zakelijk en beroepsgebied, die liggen op elk geestelijk terrein, op eigen huiselijk, op eigen emotioneel terrein, zowel als op het hoogst geestelijk beleven en het direct contact met het allerhoogste. Al deze dingen gelijkelijk bieden u mogelijkheden, gunstig en soms ontstellend door hun overweldigende veelheid van giften en krachten. Maar altijd weer zult ge in deze dagen onmiddellijk moeten toegrijpen zonder te overleggen. Nu moet ge vanuit het moment voortdurend het goede, ja het beste beleven, met de grootst mogelijke intensiteit die u mogelijk is, want de innerlijke wereld toont alle krachten en sferen naast elkander en binnenkort voor allen precies gelijk bereikbaar.

Aanvaarding alleen en onmiddellijke aanvaarding beslist; waar het wezen gericht is op een kracht, op een sfeer, op een mogelijkheid, dient het deze onmiddellijk te verwerklijken, onmiddellijk deel van zich te maken, opdat bij het komen van de volgende kracht en gelegenheid deze eerste in het ik is opgebouwd. Ik hoop dat u in staat zult zijn in de komende tijd zeer vele krachten, belevingen en mogelijkheden werkelijk te maken. Ik hoop dat u niet onbedachtzaam zult gaan leven en gaan streven, maar dat u zult leren om te erkennen wat met u harmonisch is en zonder het verder eerst te omschrijven, dit te aanvaarden. Vrienden, ik wens u een gezegende Zondag. Het woord is aan de laatste spreker.

:--:

Ja, vrienden, goedenmorgen.

Ik mag dan voor u deze bijeenkomst besluiten, indien u wenst mag u zelf het onderwerp opgeven waarmee dus deze laatste rede begint.

Een nieuwe tijd.

De tijd is altijd oud en altijd nieuw. Ze is de waan van het vlieden der dagen en het zware dragen van de lasten van wat voorbij ging. Zij is de verwachting van het nieuwe, de hoop op de bevrijding en de verlossing. Zij is het onbegrip van werkelijkheid. En zo de oude tijd is, zo is de nieuwe tijd. Wanneer de krachten zich ontplooiën, wanneer het goddelijk vuur als een corona langs de hemel spant en overmant wie nog weerbarstig is, zo is het toch dezelfde tijd wanneer de eeuwigheid zich openbaart en alle werelden uitgespreid als kroonjuwelen langs de hemel liggen en de Schepper zelve schrijft daar langs en geeft met gulle hand aan al wat leeft zijn koninklijk geschenk, gedenk dan; het is dezelfde tijd, het is dezelfde wereldkracht, dezelfde eeuwigheid.

De nieuwe tijd wordt niet in God, niet in de kosmos, niet in de tijd geboren, 't is niet het zonnegloren wat van buiten ons benadert en diep ons wezen raakt. Het is niet de nieuwe dag die naakt; het is het ik dat nu, opnieuw aanvaardend, een nieuw aspect van 's wezens kracht, een nieuw facet van 's Heren macht, de tijd belast met nieuwe waarden en zelve aan die tijd ontgaat, zodat vernieuwing juist ontstaat waar tijd ver-

ging en het leven wordt tot nieuw besef, een nieuw bestaan van het ik, en tijd niet slechts meer is het gaan van het besef der daden, maar het beleven van een eeuwigheid, de kracht en de genade van al wat leeft in dit. Slechts dat is nieuwe tijd. En ik geloof dat we daarmee dan maar zullen besluiten. Vrienden, allemaal een prettige en gezegende Zondag verder.